

Вечните губеци в съседските игри

08.06.2010 | news.bg

Евгений Еков

Един от големите проблеми на българските политици е, че не могат да преценят докъде стига границата, отвъд която, дори и с цената на манипулации, вече не са в състояние да прикриват собственото си безсилие.

Пред този нелек, смазващ проблем сега е изправен и министърът без портфейл, отговарящ за българите в чужбина - Божидар Димитров.

Посрещнат преди десет месеца с много надежди и упование, заради славата му на „заклет защитник на българщината“, днес той е типичен пример за неспособен да изпълнява мисията си висш държавен чиновник.

Особено ярко пълният провал на министъра пролича по отношение на водената от него политика спрямо българите в Западните покрайнини. Това бе и причината на 6 юни 2010 г. представители на няколко техни неправителствени организации да поискат на пресконференция в БТА неговата оставка.

Откакто е министър, Божидар Димитров промени модела и начина на работа с българите в чужбина и по-специално в Западните покрайнини, аргументира искането д-р Валентин Янев, съпредседател на Обществено движение „Западни покрайнини“.

По думите му министърът е престанал да контактува с неправителствените организации и е насочил своето внимание и средства към изпълнителната власт на ниво общини, кметства и Националния съвет на българите в Сърбия.

Този завой ще доведе до плачевни резултати, коментира Янев. Изводите, които правим в нашите организации са, че министър Божидар Димитров е генератор на държавната политика за безрезервно приемане на Сърбия в Европейския съюз (ЕС), отбеляза Янев.

Подкрепата за членството на Сърбия в ЕС обаче трябва да бъде обвързана с гарантирано спазване на правата на малцинствата, категоричен бе на форума Иван Николов, председател на Културно-информационния център (КИЦ) на българите „Босилеград“.

Но именно тази позиция на сънародниците ни в Западните покрайнини по никакъв начин не се нрави на безпортфейлния министър. И понеже е безсилен да я обори с аргументи, той, както бе изяснено, е вкарал бързо в действие изпитаното оръжие - манипулациите.

В интервю от 23 май 2010 г. пред радио „Фокус“, Кюстендил, Божидар Димитров изказва редица лъжи и клевети спрямо „няколко човека“ на „най-старата българска организация на най-смелите хора“.

От намеците и инсинуациите в това интервю определено може да се заключи, че министър Божидар Димитров визира активистите на КИЦ в Босилеград и на Демократичния съюз на българите (ДСБ).

Според председателя на КИЦ Иван Николов, изказаните редица неточности по отношение на представители на двете български организации ги злепоставят пред българската и сръбската общественост и държавните институции в България и Сърбия, и ги излагат на опасности.

ДСБ също, както заяви лидерът му Драголюб Иванчов, „осъжда и отхвърля изнесените тенденциозни и злонамерени становища, предназначени да окажат натиск, да дискредитират и да омаловажат най-последователните борци за правата и интересите на българите в Западните покрайнини“.

Същевременно, на пресконференцията стана ясно, че министър Димитров е застанал на страната на онези организации и личности в Цариброд и Босилеград, които продължават да обслужват великосръбската националистическа политика срещу българското малцинство там.

„Ние смятаме, заявяват в тази връзка от ДСБ, че неговата намеса в сложните взаимоотношения между българските организации от позицията на български министър е недопустима.“

„Още повече, че при частните си посещения в Западните покрайнини, министър Божидар Димитров не се е срещал с нас, не се е запознал с нашите становища и виждания и не е чел нашите документи“, обясняват твърдата си позиция лидерите на българската партия в Сърбия.

Както се знае, промяната във „вижданията и позициите“ сред нашия политически и държавен „елит“ не е рядко срещано явление. Така че Божидар Димитров не прави изключение от общото правило.

Но, онова, което в случая е непонятно, е настървението, с което министърът без портфейл, а, по всичко личи, и без скрупули, атакува своите „противници“.

Защото, защитавайки правата и интересите на българското малцинство в Западните покрайнини от великосръбската асимилационна политика и от безхаберията и грешките на българските правителства, ДСБ и КИЦ не засягат никого лично. Тяхната позиция е принципна.

„Ние не оспорваме нищо добро и полезно, което България е направила за нас, заявяват сънародниците ни, но ние аргументирано твърдим, че нашите права продължават да се нарушават и сме застрашени от разрушителни икономически, духовни и политически процеси.“

Това изглежда не се осъзнава от Божидар Димитров. Защото няма като какви, освен като напълно безотговорни да се определят и другите му обвинения.

В интервюто му пред „Фокус“, Кюстендил, той твърди, че ДСБ и КИЦ са против членството на Сърбия в ЕС, че имат „неадекватно поведение по ред въпроси“, че провеждат политика в полза на „чужди сили“ вътре в Сърбия, че са водили кампании против изучаването на български език в училищата и че в Западните покрайнини „нямало асимилация“.

„Недоумяваме защо министърът за българите в чужбина трябва да ни оспорва, когато именно той би трябвало най-много да ни защитава, а не да се влияе от подмолните действия на определени политици и лица, с които иначе често се среща в Босилеград и Цариброд“, питат се в тази връзка представителите на най-старите български организации в Сърбия.

Уви, отговорът на техния въпрос е повече от ясен - злонамерените изявления на министър Божидар Димитров, на практика, окуражават крайните великосръбски националисти.

Чувствайки липсата на подкрепа от страна на България, те усилват натиска си срещу най-изявените борци и интелектуалци, защитаващи правата на българите в Западните покрайнини.

На този фон още по-обидни и жалки са инсинуациите, които министър Димитров прави в интервюто си, за засегнати финансови интереси на т. нар. посредници за придобиване за българско гражданство.

Най-малкото, защото, обективно погледнато, любимите на Божидар Димитров изменения в Закона за българско гражданство не засягат „посредниците“, а кандидатстващите за българско гражданство. Които, изправени пред сложната административна процедура, се отказват.

Фактите сочат, че при сегашната „подобнена“ процедура един кандидат за наше гражданство трябва в продължение на около два месеца да пътува най-малко шест пъти до София. Тази процедура се усложни още повече с изискването молбите за придобиване на удостоверения за български произход да се предават и получават лично в Агенцията за българите в чужбина.

Прехвалените „нововъведения“ допълнително затрудняват и кандидат-студентската кампания сред българите в чужбина, както и учениците, които искат да учат в професионалните гимназии в България.

Впрочем, интервюто на Божидар Димитров пред „Фокус“, Кюстендил, нямаше да заслужава абсолютно никакво внимание, ако не бе дадено в качеството му на български министър.

За съжаление, неточностите, и меко казано, несериозните становища, изразени в него, както и постоянните опити на министърът без портфейл да манипулира общественото мнение и да заблуждава своя работодател, премиера Бойко Борисов, излагат цялото българско правителство.

Нещо повече, оперирането от страна на българския кабинет с така формулираните от министър Димитров становища може да се окаже изключително вредно и опасно за българите в Западните покрайнини.

Притискани все повече в менгемето на новата българо-сръбска „дружба“, те едва ли ще дочакат мига, когато по случай приемането на Белград в Евросъюза в Брюксел ще прозвучи официално сръбският химн.

Просто защото нито Сърбия се е затекла толкова силно към членство в европейския клуб, нито пък бракът по сметка на 27-те сегашни страни-членки на общността е гарантиран от разпад с гръм и трясък.

Уви, както винаги е ставало досега, поредното „затопляне“ на отношенията между София и Белград пак ще е за сметка на бедните българи от Западните покрайнини - вечните губещи в съседските игри.